

Prenumerata.

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25 miesięcznie kop. 75.
Za odosłanie do domu dopłaca się kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszta przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50. Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowaną być nie może.

Numer pojedynkowy wieczorny kop. 5; poranny w dniu powszednim k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmentowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do Kurjera Warszawskiego przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska 18.

— Jutro w kościele św. Kazimierza (panien sakramentek), z powodu uroczystości dorocznej przeniesienia relikwii św. Benedykta, patriarchy zakonu, odprawiać się będzie całodzienne nabożeństwo, z pełnym odpustem, wystawieniem N. Sakramentu od godziny 7-ej zrana i kazaniem. Nieszpory rozpoczyna się o godzinie 4 ej.

— Jutro w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odprawiona będzie o godzinie 9-ej zrana przed ołtarzem Serca N. Marjisolenna wotywa, z wystawieniem N. Sakramentu na intencję arcybactwa tegoż tytułu.

— Główniejsze nabożeństwa przypadają w b. m. jak następuje:

dnia 11-go Przeniesienie relikwii św. Benedykta;
dnia 12-go Opatrzności Boskiej (w kościele św. Karola Boromeusza);
dnia 16-go N. Marji Panny S. kaplerznej;
dnia 19-go św. Wincentego à Paulo, tegoż dnia poświęcenie kościoła Panny Marji;
dnia 20-go św. Eljasza proroka;
dnia 22-go św. Marji Magdaleny;
dnia 26-go św. Anny Matki N. Marji Panny.

Przegląd polityczny.

Francuska izba deputowanych odbyła dnia 6-go b. m. jedno z najgorętszych posiedzeń. Od czasu jak p. Brisson objął ster rządu, nie było w izbie tyle wrzawy, osłupienia, goryczy i namiętności. Gabinet p. Brissona przeżył ogniową próbę, szczęśliwym był od ministerjum p. Ferry'ego, które w położeniu bardzo pokrewnym zmuszonym się uczuło do kapitulacji przed gorącą izbą.

Podajemy przebieg tego ważnego posiedzenia według sprawozdania jednego z pism zagranicznych:

Pod wrażeniem wiadomości o naruszeniu traktatów przez zbrojne wystąpienie zalogi w Hue, rozpoczęły się obrady w izbie wśród ogólnego rozdrażnienia. Niepokój był powszechny, gdy wszedł na trybunę minister wojny, jen. Campenon i oświadczył, iż ma zamiar odczytać całą osnowę depesz z Tonkinu, nie nie ukrywając, co przyjęto żywymi oklaskami. Zapewniał dalej, iż rząd postanowił wiernie według brzmienia relacji zawiadamiać izbę o każdym zdarzeniu. Z prawicy odezwały się głosy: „Myśmy

dotychczas nie byli przyzwyczajeni do takiej otwartości!” Minister odczytuje depesze następujące:

Hue 5-go lipca. Legacja i cytadela zostały o godzinie 1-ej rano zaatakowane przez wszystkie wojska anamitańskie. Na cytadelę i otaczające legację domki, pokryte słomą, rzucono żagwie zapalone. Nie ponieśliśmy strat dotkliwych. Trudno dociec, co się stało w cytadeli, która się pali w kilku miejscach. Ogień ręcznej broni i działowy jest nader żywy. Mam powność, że ogień nieprzyjacielski zostanie zmuszony do milczenia. Namiot z aparatami telegraficznymi uratowany. Zarządziliśmy co potrzeba i nie istnieje żadna obawa.

Hue 5-go lipca. Cytadela uzbrojona w 100 dział znajduje się w mocy naszej. Wojsko naszezymało się dzielnie. Atak o godzinie 1-ej rano rozpoczął się równocześnie na cytadelę i budynek legacji. Anamitanie znajdowali się w sile 30,000 ludzi. Wszelkie rekwiizyta skutkiem wzniesionego przez anamitów pożaru splonęły, uratowano jednak amunicję i zapasy żywności. Czynnę wszelkie możliwe zabiegi, ażeby nie dopuścić ataku na legację. Możecie być spokojni. Zarządzono odpowiedni ruch wojsk, celem wzmocnienia załogi.

Hue 5-go lipca. Wojska, ze snu nagle rozbudzone niespodziewanym napadem, stanęły w jednej chwili do boju, a skoro się rozwidniło, wykonały ruch naprzód. Nieprzyjaciel podaje wszędzie tył i uchodzi rozbity. Około 1500 zwłok anamitańskich leży na placu boju. Straty nasze wynoszą 60 ludzi rannych i poległych.

Po przeczytaniu depesz dodaje minister: Mamy obecnie 35,000 ludzi w Tonkinie, a w liczbie tej przynajmniej 30,000 żołnierza zdolnego do boju, możemy zatem przetrwać i odeprzeć wszelkie ataki. Proszę izby, ażeby pokładała zupełne zaufanie. Nie omieszkaemy zresztą donosić szczerze o wszelkich wypadkach. (Okłaski.)

Ks. biskup Freppel mniemał, że wobec takiego położenia należałoby odroczyć obrady nad traktatem pokoju z Chinami, gdyż stosunki z Anamem mogą uleść stanowczej zmianie. Minister Freycinet protestuje przeciw myśli odroczenia dyskusji. Traktat zawarty został z cesarzem Chin, a stosunki Francji, z panującym Anamem, nie mają żadnej styczności ze sprawą chińską. Jeżeli państwo rozdrażnienie w izbie

to należy je przypisać szlachetnej sympatii dla wojsk francuskich w Anamie. (Okłaski). Po odrzuceniu wniosku odroczenia, rozpoczynają się obrady, w których ks. biskup Freppel zabrawszy głos oświadcza, iż popierał zawsze politykę kolonialną, ponieważ ta polityka nie jest republikańska, ale tradycyjna. (Głosy: A Meksyk?) Ks. Freppel: Wyprowadzenie do Meksyku nie podyktowała polityka kolonialna, ale jakaś sentymentalna! Następnie ks. Freppel krytykuje niektóre artykuły traktatu, mówiące za wiele lub za mało.

Minister spraw zagranicznych p. Freycinet odpowiada, że od roku 1884-go zmieniła się sytuacja, że Chiny zmuszone były poczynić ustępstwa, ale z drugiej strony należało unikać wszystkiego, co by mogło upokarzać Chiny według ich własnego mniemania. Biskup Freppel dziękuje ministrowi za wyjaśnienie, gdyż przekonywa się, że zależność Anamu od Chin zupełnie ustaje. Dep. Lockroy, pomimo niechęci do dyskusji w izbie, zabiera głos i pyta, czemu przed dziesięć miesięcy przedłużano wojnę, gdy przed wspomnianym terminem w istocie można było zawrzeć pokój? Chętnie jednak gotów przyjąć traktat obecny, albowiem gdyby ten nie został przyjęty, następny mógłby być niekorzystniejszy (okłaski i śmiech).

Perrin: Im lepiej rząd obecny prowadził rokowania... (Devès przerywając: To prawdziwe rozdanie nagród!). Perrin: Być może, ale pan i jego przyjaciele nie otrzymacie żadnej — im lepiej tedy były teraz prowadzone rokowania, tem w gorszym świetle przedstawia się ich początek za czasów rządu poprzedniego. I ten mówca także przyjmuje traktat, mniema jednak, że izba będzie musiała kiedyś jeszcze rozstrzygnąć, czy zdobyć ta ma być utrzymana lub nie? Clémenceau zapytuje, czy nie ma kogo w izbie, kto by mógł powiedzieć, jakie zadanie mają spełnić francuzi w Tonkinie? Co odpowiemy krajowi, gdy zapyta: kiedyście uchwalili tę politykę kolonialną? czy pytano izbę o upoważnienie do prowadzenia takiej polityki? Mówca wzywa członków bylej większości, ażeby odpowiedzieli na powyższe zapytania. Obecny traktat będzie przyjęty jako konieczność, ale nie ma się czem chlubić. Po wypadku pod Bak-Lo oświadczał rząd poprzedni, że Chiny kosztą zapłacą, a tymczasem pokazuje się,

ROZZIEWANY.

MONOLOG

Z FRANCUSKIEGO W WOLNYM PRZEKŁADZIE

O z e s t a w a.

(Artysta wchodzi na estradę, kłania się publiczności, otwiera kilka razy usta, usiłując powstrzymać ziewnięcie, wreszcie ziewa całą gębą.)

Panie i panowie, przepraszam najmocniej, ale to nad moje siły... (ziewa). Pięciu minut wytrzymać nie mogę bez... (ziewa). Widzicie państwo: powstrzymuję się, powstrzymuję i ani rusz... (ziewa). Nie śmieję się, proszę. Jest to cierpienie, którego bym nie życzył największemu wrogowi (ziewa). Chwyciło mnie to tak... będzie temu parę miesięcy... w teatrze... (powstrzymuje ziewnięcie) na przedstawieniu... (ziewa) na przedstawieniu... (ziewa). Już wiecie! Od tego wieczora to się zaczęło. Grało komedję... (ziewa) w czterech aktach... społeczną (ziewa) naszego powszechnie cenionego i znakomitego... (ziewa). Tak, tak, pamiętam dobrze. Komedja, społeczna, nasz znakomity! (ziewa). Już odrazu przeczuwałem, że to nie wesołego, ale ponieważ wszyscy o tem mówili, a ja nie widziałem dotąd, więc poszedłem (ziewa).

Mało osób w sali. Czekając na podniesienie kurtyny, widzowie skupiają ducha. Ja skupiam także... (ziewa).

Nareszcie! zaczynają. Jakiś jegomość chodzi w dużym kapeluszu słomianym po ogródzie i rozmawia ze starym kamerdynem. Rozmawia (ziewa), roz-

mawia... Nie, państwo sobie wyobrazić nie możecie jak długo to trwało. Dość pomyśleć o tem, by... (ziewa) Jegomość opowiada o tem jako ma córkę, którą chciałby wydać za bogatego sąsiada a ona kocha jakiegoś inżyniera, co nie wiedzieć zkąd się przypląta... (ziewa) Zaczyna dziewczęta... W drugim akcie kawaler prawi przez trzy kwadransy o swojej miłości, naprzemian papie, mamie i córeczce (ziewa). Akt trzeci: papa zrujnowany, sąsiad-konkurent zwraca pięścioneck panience (ziewa). Od tego trzeba było zacząć... Akt czwarty: wszystko nieprawda oprócz zawodu zaślepienego papy. Podobno był to fortel tylko, to bankructwo, by (ziewa), jakże to?... aha, by oliwę wyprowadzić na wodę. Jako też wprowadzają na scenę inżyniera w charakterze zbawcy i — narzeczonego. Wtedy... (powstrzymuje ziewnięcie) wtedy... w tej rozrzewniającej chwili... ziewałem, ziewałem... i to tak bez końca (ziewając), że woźny wyprosił mnie z sali. (Wszystko co następuje mówiono z półziewaniem). Wyszedłem... ziewając... wciąż ziewając... wsiadłem do dorożki i jadąc do domu ziewałem... ziewałem (ziewa okrutnie) aż mi oddechu brakło. Nareszcie jestem w łóżku... i... (powstrzymując ziewnięcie) ziewam znowu, wciąż... Przepraszam, to zaraz przejdzie. (Oduwaca się od publiczności i ziewa przeciągle, pociągając się rządy kółka). Biorę dziennik do ręki (ziewając). Nie sposób! Biorę książkę z etażerki... Były to... (ziewając) były to wiersze. Przewracam kartkę jedną, przewracam drugą — ziewam.

Zatapiam się formalnie w poduszki, wściekłość mnie ogarnia, zaciskam zęby... nie, jakby kto urzekł, co chwila ziewnięcie otwiera mi usta. Tak cka nie zmrzurywszy, przeleżałem do rana. Wstaję, patrzę w zwierciadło... i... i... (ziewa). Teraz już byłem pe-

wny: to cierpienie chroniczne! Byłem skazany na ciągłe ziewanie do grobowej deski! Wypadam na ulicę, chodzę, biegam, pędzę dokąd oczy poniosą; wsiadam do dorożki, z dorożki przesiadam do tramwaju, z tramwaju... na parostatek i wracam łodzią przewoźniczą; wstępuję na wystawę obrazów, do sklepów, do cukierni — nic nie pomaga. (Ziewając). Ziewam, ziewam i ziewam bez końca i miary. Wchodzę do restauracji: każę sobie podać obiad — chcę jeść... (ziewając). Nie mogę. Lekarz mój znajomy, którego radzę się na serjo, oświadcza mi, że śmiech będzie najlepszym lekarstwem na moje cierpienie. Biegnę do Małego teatru, bo afisz zapowiadał farsę. (Przerywając sobie tłumionem ziewaniem). Ale za ledwie podniesiono kurtynę, zaczynam ziewać. Za moim przykładem idzie mój sąsiad z prawej strony i sąsiadka z lewej; w kilka chwil potem ziewać zaczyna cały rząd krzeseł, następnie parter cały, ziewają łoża, galerje, muzykanci w orkiestrze, woźni, wreszcie sami aktorowie, co usta otworzą, to, to... (ziewa)... ziewną. I skończyło się na tem, że pan reżyser ziewając niemilosierdzie, wyszedł na przed sceny, by oznajmić, że przedstawienie musi być przerwane... Wracam oburzony do mojego lekarza, który zapewnia raz jeszcze, że tylko prawdziwa rozrywka może mnie zbawić i posyła mnie do Doliny Szwajcarskiej. Idę, siadam, słucham (ziewa). Zmykam przeto — na posiedzenie Towarzystwa... (ziewa) Już wiecie. Wchodzę, siadam, słucham (ziewa jeszcze silniej). Przez dni piętnaście z rzędu jestem wszędzie, ale to literalnie wszędzie, gdzie ludzie pozwalają sobie bawić lub bawić drugich. Obchodzę salony, rauty, bale, koncerty, teatr, spacery, prelekcje! Nic nie pomaga (ziewając). Ziewam tu, ziewam tam coraz częściej, coraz niemilosierdnie! Ję-

że płacić muszą francuzi (oklaski). P. Ferry oświadczył w swoim czasie, że dla pewności wynagrodzenia szkód zatrzymuje Formozę, a dziś zaniechano wszelkiego wynagrodzenia. Czemu? Bośmy dożyli wypadku pod Langsonem. (Niezadowolone w izbie). Mówię o tem będą, bo kraj musi dowiedzieć się o prawdzie, naród powinien wiedzieć, że nie mówiono mu prawdy! Mnóstwo nasuwa się kwestyj, mówca podnosi tylko jedną, a mianowicie, czy rząd przyszłej izbie pozostawi rozstrzygnięcie pytania, ażeby kraj ma przyjąć lub nie i nadal okupację? (Oklaski).

Sprawozdawca przypomina wycieczki przeciw wyprawie funetańskiej, a przecież dzisiaj wszyscy są z niej zadowoleni; toż samo będzie z Tonkinem. (Oklaski i wrzawa.) Następnie bonapartista Duval roztrząsa niekorzystne ekonomiczne wyprawy, lubo przyznaje, iż rząd obecnie uczynił co mógł. Minister spraw zagranicznych prosi ponownie o przyjęcie traktatu i zapewnia, że nie myśli stwarzać trudnej sytuacji. Clémenceau podnosi uwagę, iż pragnął tylko w oczy wypowiedzieć członkom byłego gabinetu, że daremnie marnowali pieniądze i krew i że nie odpowiadali na zarzuty. Powstaje ogólna wrzawa, gdy równocześnie mówić chcą Rouvier, Ferry, Delafosse i Langlois, w końcu jednak, po uśmierzeniu hałasu, przyjęto traktat jednogłośnie. Br. Z.

W sprawach obchodzących rolników.

Artykuł nasz pod tytułem: „Nasze błędy gospodarskie“ wywołał obszerny komentarz pana Da... Po..., który w liście przesłanym do redakcji pisze:

„Zgadając się w wielu punktach z p. Z. del Campo, nie możemy aprobować pewnej rady jego, dającej za wzór do naśladowania w urzędowaniu wszystkich robót gospodarskich, odbywane niegdyś żniwa hurtem z przodownicą przepłacaną na przodzie...“

Pozwoli szanowny autor listu, że odpowiedź nasza zamknie się w prostym zestawieniu przytoczonego powyżej zdania z tem, cośmy napisali i z zakończeniem własnym listu autora, które dosłownie przytoczymy. Czytelnik równie jak i sam pan Da. Po. nie będą zapewne potrzebowali bliższego rozjaśnienia.

Otóż w tej kwestji tak się wyraziliśmy: „Nad wytworzeniem w każdym dominjum lepszej falangi robotników należałoby nam zatem popracować. Emulacja połączona z nadzieją odpowiedniego zarobku może być w takich razach wielce pomocną. Widzimy w czasie żniwa, jak tak zwana przodownica, w nadziei nagrody kilku rubli po ukończonym spręciu, dokłada przez miesiąc i dłużej starań i pilności, aby się nie dać nikomu wyprzedzić. To też za dobrą przodownicą idzie również i reszta robotników. W wielu wypadkach, a bodaj czy nie we wszystkich, przy ogólniejszych robotach możnaby podobne zachęty ustanowić. Nie trzeba jednak zachęty takich rozciągających tylko na jednego lub kilku protegowanych.“

den z przyjaciół radzi mi ożenić się, powiadając, że to przerwie. Przedstawia mi bardzo, (ziewając) ale to bardzo miłej osobie. Staram się o nią przykładnie, według wszelkich przepisów — pafi — jestem zaręczony. Wprawdzie dziwią się potroszę rodzice, krewni i przyjaciele, że wciąż tylko słucham co chwila niepoohamowaną potrzebę ziewnięcia — kładą to atoli na karb wielkiej nieśmiałości i... afektu bez granic. Nareszcie nadszedł dzień stanowczy. Stoimy na ślubnym kobiercu. Czy to w skutek wzruszenia? — nie wiem, doś, że nie ziewnął dnia tego jeszcze ani razu. Sądziłem, że jestem uratowany. Ale gdzież tam. W samej chwili wypowiednia uroczystego „tak“... Otwieram usta... i... i... to okropne... ziew... ziew... (ziewając) ziewam na cztery strony świata. Całe towarzystwo weselne obrzuca mnie spojrzzeniami okrutnymi, narzeczona moja pada zemdlna, świekra moja też, mój teść tylko, niestety, pozostaje na nogach i odprowadza mnie do podwoi kościelnych... w sposób niezmiernie brutalny. Uzułem... (ziewając) państwo wiecie już?... lekkie pchnięcie... nieco w lewo. (Wszystko co następuje z lekkim półziewaniem). I od tego dnia straciłem wszelką nadzieję wyleczenia się z tego defektu ohydny. Życie moje stało się jednym, długim pasmem (ziewa) ustawicznego ziewania. A co najokropniejsze, że każdy unika mnie jak zapowietrzonego, ponieważ cierpienie moje jest podobno udzielającym się i... (przerzuwając sobie nagle) Ale, patrzcie państwo, od czasu jak tu ziewam, wy sami, wy... Tak? A, co nie mówili? Dobrze więc, razem, tak. (Ziewa straszliwie, chce odejść i wraca) Za pozwoleniem, jeszcze słówko! Mówiono mi, że jest jeszcze miejsce, gdzie będę się mógł naprawdę naśmiać do woli: Podobno w teatrze naszym grają dziś „Otella“! — Biegnę, pędzę tam!...

(Wychodzi gięsty kulując i ziewając.)

Tyle słów naszych. Zasada wynagradzania, którą w dalszym ciągu artykułu rozwiniemy, jest równoważną przyjętej zasadzie robót wydziałowych, z uwzględnieniem dokładności w robocie. A w jakież sposób mamy zrozumieć zdania wypowiedziane w końcu listu?

Czytamy w nim bowiem: „U mnie czeladź dworska po większej części robi na wydział, a za wszelki nadmiar roboty otrzymuje nagrody, z których ciuła się kwota połowę pensji przewyższająca. Przy lustracji każdomiesięcznej koni i narzędzi, za dobre ich utrzymanie otrzymuje każdy nagrodę. Przy orce, zwózce zboża, nawozu, buraków itp. robót, mam ściśle wyrachowania co robotnik obowiązany jest zrobić; tymczasem on przez swoją pilność, własną wprawę zwykle więcej robi: gdy ziemia jest lżejsza — więcej wyorze, gdy droga jest lepsza — ładunek prędzej włoży i zdejmie, więcej fur wywiezie. Tym sposobem konie mam dobre, narzędzia dobrze utrzymane, a roboty daleko więcej robią jak dawniej. Za każdą nadwyżkę daję kwity codziennie; te są obliczane miesięcznie i zapisywane do ich książek. Chętniebym płacił codziennie, ale taki drobny pieniążek nie ma dla nich wartości użytkowej. Z tego urzędowania mam wielkie korzyści, każda robota prędzej i taniej się wykonywa, pomimo pozornego kosztu nagród. Z początku niechętni byli wydziałowej robocie, kosztowało mnie wiele trudu zaprowadzenie tej nowości, ale teraz za nic nie chciałiby wrócić do dawnego porządku.“

Nie pozostaje więc nam, jak tylko podziękowanie panu Da. Po. za uznanie popieranego już niejednokrotnie przez nas systemu robót wydziałowych, odpowiednio wynagradzanych.

Ale w takim razie, w czemże się nasze zdania różnią i co wywołało odezwę pana Da... Po..., a przede wszystkim gdzież tu jest pominięcie „względów finansowych i humanitarnych“?

*

W odpowiedzi na zapytanie pana J. K., przesłane w dniu 14-ym z. m. do redakcji, musimy się raz jeszcze odwołać do naszego artykułu umieszczonego w nrze 156-ym tegoż pisma, pod tytułem „Koszta konwersji“.

Pan J. K. zapytuje, zkad powstają tak duże koszty przy konwersji, że wynoszą aż 10 rs. 51 $\frac{1}{2}$ kop. od każdego konwertowanych 100 rs., i to oprócz różnicy kursu listów zastawnych.

Zechce pan J. K. wczytać się baczniej w nasze rozumowanie i wziąć ołówki do ręki, a zgodzi się zupełnie z naszym poglądem, zwłaszcza jeśli zwróci uwagę na artykuły 3-ci i 4-ty prawa z r. 1838-go, na któreśmy się powołali.

Koszta przejścia z serji I-iej do ostatniej, jak na teraz V-iej, obliczone są na 3%. Na koszta te składają się: odpowiedni akt przystąpienia, wykaz hypoteczny świeżej daty, ustanowienie szacunku nowego dóbr i wreszcie odbicie nowych listów zastawnych.

Odsyłając pana J. K. do przytoczonego już przez nas przykładu w cyfrach, które mu nasz rachunek uwydatnia, zwracamy tylko jego uwagę na omyłkę drukarską w cyfrze długu nieumorzzonego. Właściwa cyfra jest 7,550 a nie 7,750 rs., jak było mylnie wydrukowane, zatem 3% od 7,550 rs. czyni 226 rs. 50 kop. Na amortyzację tej kwoty płaci się w ciągu 10 ciu półroczy ogółem 257 rs. 67 $\frac{1}{2}$ kop., która to kwota przedstawia sumę kosztów skonwertowanych 7,550 rs., czyli, że biorąc z pierwotnej pożyczki 10,000 rs. już zamortyzowane 2,450 rs., płacimy od tej sumy 257 rs. 67 $\frac{1}{2}$ kop., czyli po 10 rs. 51 kop. za każde 100 rs. listami zastawnymi, nie rachując straty na listach zastawnych.

Na zapytanie, dlaczego ta zamiana listów i nieodłączne od niej koszta powstają, odpowiada art. 56 ustawy z r. 1859-go w którym powiedziano, że „należy złożyć w dyrekcji głównej listami zastawnymi tej serji, w której pożyczka zaciągnięta, sumę równoważącą ilości nieumorzzonego długu“.

Pewna część stowarzyszonych pojęła już znaczenie podanego przez nas wyrachowania. Jak się dowiadujemy z dobrego źródła, ilość podań o konwersje do dyrekcji Towarzystwa zmniejszyła się, a są i tacy, którzy pierwotne swe podania obecnie wycofują. Tak bowiem w rzeczywistości przedstawia się rachunek i dobrze czynią ci ze stowarzyszonych, którzy przestraszeni nadmiernym procentem, waha się z obciążaniem swoich budżetów.

Z drugiej strony jednakże niech rozważą dokładnie swój stan hypoteczny. Jeżeli sumy idące po Towarzystwie są obciążone choćby tylko procentem 9%, to winny być spłacone pożyczką Towarzystwa nawet z narażeniem się na koszta konwersji. Amortyzacja podjętej pożyczki, niewypowiedzialność tej, że a wreszcie i różnica dość znaczna w procentach czynią w takich razach pożyczkę Towarzystwa mniej uciążliwą od prywatnej.

Postaramy się wkrótce i tę drugą stronę medalu jaśniej interesowanym przedstawić.

Z. del Campo.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= W tutejszym urzędzie pocztowym spalono 12,169 listów, z których 10,477 krajowych a 1,692 zagranicznych, złożonych do skrzynek pocztowych w czasie od dnia 1-go grudnia r. 1883-go do 1-go czerwca r. z. Listy te albo nie posiadały wcale adresów lub były źle zaadresowane, nie miały marek albo były zaopatrzone w marki używane, niższej wartości i t. p.

= Wskutek decyzji powziętej na posiedzeniu ekonomicznem sądu okręgowego, komisarze sądowi przy sądzie okręgowym warszawskim, którzy dotąd przyjmują interesantów tylko we własnym mieszkaniu, od dnia 13-go lipca przyjmować ich będą w gmachu sądu okręgowego, pomiędzy godziną 5-tą a 6-tą po południu codziennie. W razie wyjazdu którego z komisarzy, zastępować go będzie inny, który po powrocie nieobecnego doręczy mu otrzymane dowody i dokumenta. Osoby mające do komisarza sądowego pilny interes, mogą podawać prośby komisarzom zawsze i wszędzie, a więc i w prywatnych ich mieszkaniach.

= Dnia 13-go b. m. odbędą się w warszawskim okręgowym urzędzie inżynieryjnym w cytadeli dwie licytacje: na wykonanie robót faszynowych na obu brzegach Wisły przy twierdzy iwanogrodzkiej od rs. 47,650 i na ubrania garnizonu fortecznego od rs. 11,171.

= Dnia 14-go b. m. odbędzie się w magistracie licytacja na dostawę 260 sążni kubicznych piasku wiślanego do budowy głównego kanału bielańskiego odpływowego, wartości około 3,000 rs.

= Kasa oszczędności, w ciągu tygodnia od dnia 21-go do dnia 28-go czerwca r. b. włącznie, wydała 134 nowych książeczek (więcej o 11 aniżeli w tygodniu poprzedzającym), na które, tudzież na dawniejsze, w 621 wnioskach złożono rs. 14,538 kop. 30 (mniej o rs. 2176 kop. 50 aniżeli w tygodniu poprzednim). W tymże tygodniu kasa oszczędności na żądanie 227 uczestników wypłaciła (prócz procentów w sumie rs. 95 kop. 94, należnych za rok bieżący od całkowitych odbiorów) rs. 13,255 kop. 91 (więcej o rs. 1549 kop. 15 $\frac{1}{2}$ aniżeli w tygodniu ubiegłym), oraz umorzyła 96 książeczek. Ogólna przeto liczba uczestników 37,554 posiada kapitał 1,548,848 rs. 25 kop. (więcej o rs. 1282 kop. 38 $\frac{1}{2}$ aniżeli w tygodniu poprzedzającym).

= Znajdujące się do niedawna wewnątrz Gościnnego dworu za Żelazną Bramą stragany drewniane polecono usunąć niezwłocznie.

= W ciągu obiegłego tygodnia władza policyjna skonfiskowała na targach i bazarach 102 $\frac{1}{2}$ funtów mięsa zepsutego, 241 $\frac{1}{2}$ funtów zepsutych ryb, 6 wiader i 9 garncy zafałszowanego mleka, 150 funtów niedojrzałych wiśni, koszyk zgnitych cytryn, 2 kosze niedojrzałego agrestu, 1333 funtów zgnitego agrestu, 154 funtów niedojrzałych porzeczek i 60 zgnitych śledzi.

= W jednej z tutejszych fabryk wyrobów platerowanych zaprowadzono urządzenie wentylacyjne według systemu budowniczego Świecianowskiego, usuwające nadmiar pary z kotłów, oraz pochłaniające szkodliwe gazy, tworzące się przy oczyszczaniu i cynowaniu metali. Podobne urządzenie posiada już pralnia tutejszego szpitala ewangelickiego, dla usunięcia szkodliwych par wywiązujących się z bielizny po chorych, oraz zabezpieczenia gmachu od wilgoci.

= Z literatury.

* Z referatu, zakomunikowanego nam łaskawie przez komitet wydawnictwa dzieł J. Kochanowskiego, dowiadujemy się, że koszta papieru wynoszą dotychczas rs. 2,072 kop. 50, zaś ogólne wydatki rs. 5,294.

* Zeszyt 67 „Słownika geograficznego“ wyszedł z druku i zawiera między innymi artykuły: Miodobory, Mir, Mirachowo, Mirock, Mirów, Miszewo, Mizuń, Mliów, Mława, Młyniska, Młynówka, Młyny, Miszew. Następny zeszyt wyjdzie 1-go sierpnia. Druk litery N. rozpocznie się we wrześniu.

* Powieść Edwarda Lubowskiego p. n. „Krok dalej“, która przez czas tak długi trzymała w nęczeniu interes czytelników *Tygodnika powszechnego* i *Gazety lwowskiej*, obecnie, po ukończeniu druku w obydwóch pismach, wyszła w edycji książkowej, nakładem Maurycego Orzelbranda.

Wkrótce zapewne będziemy mogli obszerniej zdać sprawę z tego dzieła.

* Panna Rouber, córka niegdyś ministra za cesar

stwa, przysłała do *Tygodnika m6d* powieść oryginalną, napisaną po polsku.

Dotąd młoda autorka drukowała w naszym języku tylko przekłady z francuskiego, obecnie po raz pierwszy występuje z pracą samoistną.

* We Lwowie nakładem Gubrynowicza i Schmidta opuściła prasę trytomowa powieść Zygmunta Barneckiego p. n. „Złote serce”.

Jest to pierwszy tak obszernych rozmiarów utwór powieściowy utalentowanego pisarza.

= Z teatru i muzyki.

* Ostatni numer *Kł6s6w* z powodu 300-go przedstawienia „Halki” podał o niej wiadomość historyczną, w której mieści się interesująca korespondencja Moniuszki z Matuszyńskim.

Główny drzeworyt numeru przedstawia portrety artystów, którzy w tej operze występowali.

* W teatrze Letnim dzisiaj opera Donizettiego „Faworyta”, w wyborowej obsadzie z panną Hermanówną, pp. Seidemanem, Myszugą i Chodakowskim. Jutro w tymże teatrze trzeci gościnny występ Mieczysława Kamińskiego w operze Wagnera „Tannhäuser”.

W teatrze Nowym dzisiaj „Piękna Helena”, jutro komedia: „Dwużeniec”.

* Na sali baletu odbywają się codziennie próby z „Boruty”, pod kierunkiem p. Meunier.

Balet jest już prawie zupełnie skompletowany.

* W teatrze Nowym opereta zajęta jest próbami z całym szeregiem debiutantów.

* Jutrzejszym przedstawieniem „Tannhäusera” dyrygować będzie p. Hoffman, w zastępstwie nieobecnego p. Rebiczka.

* W dniu dzisiejszym udali się do Płocka pp. Friedman i Wł. Szymanowski, oraz pani Ossoria-Dobiecka dla dania w teatrze miejscowym koncertu.

* P. Władysław Seideman z dniem 20-ym b. m. wyjeżdża na trzymiesięczny urlop.

* Kuracjusze w Ciechocinku d. 7-go przyszłego miesiąca mieć będą prawdziwą biesiadę artystyczną.

Stanisław Barcewicz przybywa tam dla dania koncertu.

= Pokup.

Z dzieł sztuki znajdujących się na wystawie Towarzystwa zachęty sztuk pięknych zakupionych zostało w ciągu pierwszego półrocza r. b. ogółem 61 utworów, za które zapłacono 9,014 rs.

Największą część dzieł sztuki nabył komitet Towarzystwa dla dorocznego rozlosowania w grudniu pomiędzy członków.

= Jutro na wystawie.

Komitet wystawy przeznaczył dochód z dnia jutrzejszego—będącego zarazem przedostatnim dniem istnienia wystawy na dochód kilku instytucji dobroczynnych.

Wpływ ten rozdzielić się ma między sympatyczną instytucję kas pożyczkowych rzemieślniczych, szkołę rzemiosł przy ulicy Jasnej, która to szkoła na samej wystawie złożyła dowód istotnych usług, jakie społeczeństwu naszemu przez kształcenie zdolnych rzemieślników oddaje i nareszcie w podziale z dnia jutrzejszego uczestniczyć ma także tutejsze Towarzystwo dobroczynności.

Oprócz jednak tego celu, na jaki przeznaczony został jutrzejszy dochód, do licznego przez jutro zwiedzania placu wystawy, zachęcić powinien wszystkich interesujący program zajęć i zabaw.

Przedewszystkiem tedy o godzinie 4-ej nastąpi rozdawanie nagród z działu przemysłu.

Po ukończeniu tej czynności rozpocznie się program zabaw i popisów, jakie odbywać się będą na arenie wystawy w dziale rolniczym.

Pierwsi wystąpią szybkobiegacze; ten rodzaj sportu jest dla Warszawy rzekomo zupełnie nową.

Następnie panowie ścigać się będą klusem w wyścigu płaskim; bieg pięć razy wkoło areny.

Dalej w biegu płaskim, trzy razy wkoło areny ścigać się będą konno panowie.

Potem wystąpią welocypedyści.

Następny wyścig, w którym udział przyjmą sami panowie, odbędzie się trzy razy przez całą arenę.

Tresowane słonie wystąpią po raz ostatni.

Po popisach ich puszczony będzie balon.

Z nastaniem zmroku spalone będą ognie sztuczne i fajerwerki.

Sprzedają programów zajmą się panie: Hortensja hr. Małachowska, Leonowa Krysińska, Marjanowa Gawalewiczowa oraz panna Natalja Około-Kulakówna.

Na rzecz kas rzemieślniczych w dwóch umyślnie urządzonych namiotach sprzedawać będą kwiaty, cukry, wina i fotografie artystyki teatrów tutejszych panie hr. Lüdowa i Ładnowska oraz panny Helena Marczełło-Chraszczewska, Wisnowska, Hermanówna i Czakońska.

O godzinie 6-ej w pawilonie głównym na forte-

planie grać będzie p. Michałowski, a na organach p. Michał Stankiewicz.

Zbytecznym byłoby dodawać, że przez cały czas trwania zabawy przygrywać będą na placu rozmaite orkiestry.

Nie wątpimy, że przy miłej, nienadto gorącej temperaturze, masa publiczności zapełni jutro galerje i plac wystawy.

= Za dwa tygodnie.

Po zamknięciu wystawy cztery słonie będą się popisywały przez parę dni w ogrodzie zwierzyńca, poczem powrócą do Hamburga.

Za dwa tygodnie pobytu ich w Warszawie, właściciel otrzyma 2000 rs.

Jak widzimy, „praca” słoni nieźle się opłaca ich właścicielowi.

= Wybory.

Uczestnicy kasy zjednoczenia emerytalnego kolei terespolskiej otrzymali kartki do głosowania na członków zarządu, których kadencja kończy się z d. 1-ym sierpnia.

Wybory te są ważne z tego powodu, że w d. 14 października r. b. kończy się epoka 18-letniego istnienia kasy, w którym to terminie wielu uczestników na mocy ustawy nabierze prawa do emerytury, w stosunku pobieranej pensji.

Fundusze kasy, jakkolwiek znaczne, wynoszą bowiem około 400,000 rs., mogą wskutek takiego ryczałtowego podania się do emerytury być dotkliwie uszczuplone, a tymczasem za lat 6 ukończy się trzeci okres wysługi emerytalnej i znowu przybędzie pensjonarzy.

Zadaniem zarządu będzie zatem obmyślenie środków zabezpieczenia praw nabytych przez stowarzyszonych i postawienia kasy w możności czynienia zadość w przyszłości ciężarom na niej zobowiązaniom.

Był już wprawdzie w tej mierze podawany projekt, ale tak dla uczestników kasy uciążliwy, że go bardzo znaczną większością 1,100 głosów przeciw 101 w styczniu r. b. odrzucono.

Być może, iż zarządowi mającemu wyjść z wyborów, powiedzie się wynaleźć skuteczniejszy środek pogodzenia interesów instytucji z interesami jej członków.

= Konkurencja.

Niedawno rada miejska odeska ogłosiła licytację na dostawę przyrządów i aparatów do budujących się nowych wodociągów.

Do konkurencji, między innymi znanymi w Europie zakładami fabrycznymi, stanęła fabryka wyrobów żelaznych w Pruszkowie, która w tych dniach wykończyła i wyprawiła częściowo do Odessy wielkich rozmiarów rezerwar.

Dodać trzeba, że fabryka, o której mowa, została założoną przez krajowców i że pracują w niej wyłącznie tylko krajowcy, co nie przeszkadza jej iść o lepsze z renomowanymi fabrykami zagranicznymi.

= Nowa apteka.

Na ulicy Złotej otworzono nową aptekę. Mieszkańcy dzielnicy oddawna tego pragnęli.

= Druga szwalnia.

Wkrótce ma być otwarta w Warszawie druga szwalnia dla nauki bezpłatnej dziewcząt, wychodzących z ochron Towarzystwa dobroczynności.

W szwalni tej, podobnie jak w istniejącej od lat trzech w zabudowaniach poddominikańskich, dziewczęta uczyć się będą, oprócz szyćcia, również innych robót kobiecych.

Otworzyć się mająca szwalnia utrzymywana będzie kosztem osób dobroczynnych.

Pozwolenie władzy już uzyskano.

= Do historii... lod6w.

W *Pamiętniku* Świątkowskiego znajdujemy receptę na przyrządzanie chłodników ze wzmianką, że najdawniejsze lody w Polsce na sposób francuski sięgają epoki żony Sobieskiego, która je pierwszy raz w użycie wprowadziła.

Za dokładność tej wersji nie bierzemy na siebie odpowiedzialności.

= Ze stosunk6w fabrycznych.

Jedna z tutejszych fabryk wstrzymała czynności. Przyczyną, jak twierdzą, jest zły stan interes6w fabrycznych oraz brak zamówień.

= Z rob6t kanalizacyjnych.

Budowę kanału na Krakowskim Przedmieściu doprowadzono do rogu ulicy Czystej.

Na Miodowej pod roboty zajęto przestrzeń od placu Krasieńskich do kościoła pokapucyńskiego.

= Z Wisły.

Poziom Wisły od dnia wczorajszego nie uległ znacznej zmianie.

Dziś w południe wodostan wskazywał 6 stóp kilka cali.

Woda w rzece jest jednakże bardzo wzburzona i mętna.

Znaczniejszy przyb6r spodziewany jest dopiero jutro.

Łazienki letnie, wszelkie gabary i statki ulokowano tuż przy brzegu, a obecnie wzięto się do umocowania ich staranniejszego przy pomocy dodatkowych lin i łańcuch6w.

= W6zek-welocyped.

Spotykamy na mieście w6zek poruszany za pomocą ręcznej korbki.

W w6zku tym siedzi dość silny męczyzna chory na nogę..

Jest to nowość wiele pomysłowa, chory bowiem bez cudzej pomocy może odbywać przejażdżki.

Naturalnie, iż podobna jazda jest możliwą tylko dla osób mających zdrowe ręce i odpowiednie siły.

W6zek został sprowadzony z zagranicy.

= Nasze amazonki.

W dniu wczorajszym w pewnej strzelnicy grono dam popisywało się strzelaniem do celu.

Szesnastoletnia panna M. w dziesięciu strzałach trzy razy trafiła w środek tarczy i ani razu nie spudłowała.

Przyznano jej jednogł6śnie palmę pierwszeństwa.

Inne panie, acz nie w tym stopniu, dowiodły przecież, że i na tem polu zdolają dor6wnać męczyznom.

Ale w jakim celu?..

= Literatura... chińska.

Do prywatnych mieszkań od pewnego czasu zaczęli przychodzić tatarzy, roznoszący książki chińskie..

Niezrozumiałe te dla nas dzieła znajdują nabywc6w ze względu na taniość.

Książki po większej części przyozdobione charakterystycznymi ilustracjami stanowią tanią... osobliwość, a któż na osobliwości nie jest łakomy?

Więc tatarzy znajdują odbyć.

= Podr6ż do Brazylii.

W dniu wczorajszym pan D., młody subjekt handlowy, wyjechał do Rio Janeiro, gdzie z powodu stosunk6w otrzymał korzystną posadę komisanta.

Jak widzimy, ludzie daleko szukają kawałka chleba..

= Tramwaj... weselny.

W dniu wczorajszym Krakowskim-Przedmieściem przechodził niezwykle tramwaj.

Wszystkie w nim miejsca zajęło grono weselne z klasy rzemieślniczej.

Męczyźni mieli kokardy na piersi, nie wyłączając nawet kapeli składającej się ze skrzypiec, harmonji i basetli.

Towarzystwo dążyło za rogatkę mokotowską.

= „Nieporozumienie” małżeńskie.

Ubiegłej nocy mieszkańcy jednego z dom6w przy ulicy Żurawiej zostali przebudzeni bałasem i krzykami świeżych lokatorów na parterze.

Po chwili otworzyło się okno, z którego wyskoczył na ulicę pan domu.

Nie zwracając uwagi na obecność kilku osób, począł on opowiadać nieszczęśliwe swoje życie, a nareszcie udał się do miasta, zapewniając, iż „noga jego więcej tu nie postanie”.

W parę godzin po zajęciu do bramy kołatał niewyspany małżonek.

Rozmyślił się, iż lepiej jest zażywać wczasu w domu, aniżeli błądzić po ulicach..

= Opuszczony.

W dniu wczorajszym na wybrzeżu Wisły, w pobliżu ulicy Bednarskiej, błakał się samopas wychudły koń.

Był on ślepy zupełnie, a porzucony przez właściciela z powodu bezużyteczności.

Potyając się co chwila, nieszczęśliwe zwierzę omal nie wpadło do rzeki.

Ktoś litościwy—podobno „śmieciarz”—odprowadził konia do właściwego przytułku.

Właściciel opuszczonego zwierzęcia widocznie niewiele posiada serca, skoro w podobny sposób pozbył się steranego na siłach konia.

= Z kradzieży.

W jednej z popełnionych w tych dniach znacznie większych kradzieży łupem złodziei stało się między innymi 25 sztuk akcyj Towarzystwa łazienek publicznych w Warszawie.

Złodziej, przeczuwając widocznie, iż przy wymianie tych papier6w, rzadko będących w obiegu, mógłby się zdradzić najłatwiej, postanowił zwrócić je właścicielowi i odesłał je przez posłańca publicznego do naszej redakcji, nie dodając żadnych bliższych objaśnień.

Akcje złożyliśmy w ręce właściwej władzy.

= Zagubione dziecko.

Antonina Bobańska, licząca lat 11, blondynka, za-

mieszkała przy rodzicach na Browarnej nr 22, wyszła z domu dnia 1-go h. m. o godzinie 9-ej rano i dotychczas nie powróciła.

Wychodząc miała na sobie kaftanik tabaczkowy i sukienkę czarną, była łożo i bez okrycia głowy.

Stroskani rodzice udali się do nas z prośbą o wezwanie tych, coby mogli wiedzieć o tem dziecku, ażeby dali wiadomość bądź wprost do nich lub do na zaj redakcji.

= Fatalny wypadek.

W dniu wczorajszym po południu w chwili przechodzenia tramwaju przez prowizoryczny mostek po nad kanałem przy rogu Marszałkowskiej i Królewskiej wyskoczył pasażer.

Wlacił on do głębokiego kanału spadając na głowę pracującego robotnika.

W niespodziewanem starciu oba ponieśli znaczne szkody na zdrowiu.

Pasażer był podobno krótkowidzem i nie spostrzegł rowu...

= Z kieszeni.

Zamieszkałemu przy ulicy Chmielnej panu K. skradziono w tramwaju lub też w przejściu przez ulicę pugilares, w którym znajdowało się 300 rs. gotówką i dwa weksle na znaczną sumę.

Podejrzani o kradzież Aleksander P. i Leon G. są poszukiwani.

= Przy przeprowadzce.

Państwo D., zamieszkał przy ulicy Nowy-Swiat, przeprowadzając się, powierzył przyjętej dzień przedtem służącej pudło ze srebrem dla odniesienia na nowe mieszkanie.

Służąca spełniła polecenie i... wraz z pudłem ulotniła się bez wieści, zrzucając straty przeszło na 400 rs.

Poszukiwania służącej zarządzone, lecz ponieważ poszkodowani nie wiedzą jej nazwiska, trudno więc będzie odzyskać złodziejkę.

= Upadek.

Pani J., schodząc ze schodów drugiego piętra, trzymała w ręku ogromną lampę stołową, którą niosła dla wręczenia targażom.

Nagle zaczepiwszy obcasem o stopień, straciła równowagę i spadła na dół.

Podniesiono ją w stanie omdlałym ze złamaną ręką i silnie pokaleczoną twarzą.

= Pożar w lodowni.

Dziś o godzinie 6-ej zrana, w domu pod nrem 16-ym przy ulicy Żurawiej, zapaliła się słońca w lodowni.

Ogień rychło spopatrzył się ugaszono dość wcześnie i lód prawie wcale nie ucierpiał od gorąca.

= Na pogorzalców grodzieńskich.

W Łodzi odbył się koncert na rzecz pogorzalców grodzieńskich.

Grały dwie kapele: cygańska i wojskowa, a uproszone damy sprzedawały kwiaty.

Koncert doznał jaknajwiększego powodzenia, o czem najdowodniej świadczy otrzymany czysty dochód w sumie 1,240 rs.

= Z budżetu Łodzi.

Etat osobowy magistratu miasta Łodzi podwyższony został o 9300 rs.

W podwyższeniu tej mieszczą się trzy nowe posady kasowe i etat nadzorca więzienia miejskiego.

Niemniej także, z powodu wybudowania nowego aresztu okazało się niezbędnym powiększenie straży więziennej, ku czemu odpowiednio przedstawienie przesłanem zostało do zatwierdzenia władzy wyższej.

= Szkoła gospodyń.

W Kijowie ma powstać szkoła zawodowa dla kobiet z oddziałem kuchennym.

Kierowniczką tego oddziału ma być, jak nas zapewniano, jedna z dam tutejszych, umyślnie przez iniektorów szkoły do zajęcia pomienionego miejsca uproszona.

= Kopalnie węgla.

Pan Juljusz Penkala nabył w Krzemieńcu bogate pokłady węgla kamiennego.

Zyskowny odbył dla tego produktu jest spediewany w Kijowie.

= Brak i zbytek.

Zarząd miasteczka Kazimierz przeznaczył 300 rs. stałej pensji rocznej dla chcącego się tam osiedlić lekarza, a okolica, obfitując w znaczną liczbę dworów zamożnych ziemian, dostarczyłaby zapewne licznych pacjentów; żaden jednakże z synów Eskulapa, wędrujących w Warszawie wśród braku praktyki i środków do życia, nie czuje skłonności do stałego zamieszkania w murach kazimierskich.

Natomiast Nowo-Aleksandrja, oddalona o 14 wiorst od Kazimierza, cieszy się tak wielką liczbą lekarzy, iż prawie 7% z ogólnej liczby doktorów, zamieszkujących gubernję lubelską, przypada na tę miejscowość.

Oprócz dwóch lekarzy prywatnych, pp. Gerharda i Pasintewicza, znajduje się jeszcze w Nowej-Aleksandrji stały lekarz wojskowy, a obecnie na stałe mieszkanie sprowadził się z Warszawy młody dr p. Kamiński.

Między osobami bawiącymi w Nowo-Aleksandrji na willejtaturze, znajduje się również kilku lekarzy, z których więcej znani są pp. Zdański i Kosiński, brat znanego chirurga warszawskiego.

= Ulewy.

Z okolic Brześćcia litewskiego donoszą nam o często powtarzających się tam ulewach.

Teraźniejsze zbyt obfite deszcze, jak niemniej późne przymrozki wiosenne, osłabiają nadzieję pomyslnych plonów.

= Na granicy.

W dniu onegdajszym, w Aleksandrowie pogranicznym, przed samem wyprawieniem pociągu kurjerskiego do Warszawy, w wagonie sypialnym (zagranicznym), kursującym pomiędzy Warszawą a Berlinem, straż celna zauważyła niezwykle wypukłości.

Wkrótce okazało się, że w wagonie, pozostającym wyłącznie pod dozorem konduktora niemieckiego, było ukrytych kilka pudów materyj, którą też niebawem wydostano z kryjówek.

Gdy pan konduktor, mówiąc nawiasem, nie rozumiejący ani słowa po polsku, zaczął gniewać się na takie „bezprawie“, a w dodatku nie miał z czego zapłacić kary, wynoszącej parę tysięcy rubli, cały zatem wagon, razem z konduktorem, odłączono od pociągu i pozostawiono na stacji, a następnie pod strażą odwieziono za granicę.

ZE SWIATA.

× O przyborze Wisły i powodzi dzienniki karkowskie donoszą, że w dniu onegdajszym Wisła uniosła bardzo znaczną ilość siana z łąk, które jako najniższej położone najpierw uległy zalewowi. Wskutek przyboru Wisły do 2 m. 30 cen. nad zero wezbrała Rudawa i zagrażała Błoniom, nie doszła jednak jeszcze do poziomu mostu zwierzyńskiego. Dzienniki mówią, że stan rzeczy jest taki, iż nie powinien alarmować i przerażać nikogo, należy jednak wcześniej przedsięwziąć środki ochronne i ratunkowe.

× W Białej galicyjskiej ks. biskup Dunajewski poświęcił kaplicę i zakład sióstr miłosierdzia.

× Z Władywostoku piszą do *Kraju*, że zamieszkały tam ziomek nasz Kalinowski zajmuje się gromadzeniem okazów zoologicznych i botanicznych. Tamże przebywający agronom Jankowski hoduje konie, żyjąc w siedzibie swojej prawdziwie po amerykańsku, w ciągłej walce z naturą i dzikimi zwierzętami.

× Do lwonicza przybyło po dzień 30-ty czerwca 352 rodzin, złożonych z 712 osób.

× Szewcem nadwornym królowej Wiktorji jest anglik Klyste, ożeniony z polką. Ponieważ d. 20-go b. m. kończy on 25 lat w usługach królowej, obchodzić zatem będzie odpowiedni jubileusz. Monarchini przysłała mu w upominku honorowy taburet, a jego żonie biblję w języku polskim.

× Ministerjum austrjackie zabroniło sprzedaży pigulek antropinowych dra Jägera, które także zaleca przeciw rozmaitym chorobom, a również jako środek dietetyczny i kosmetyczny. Badanie naukowe wykazało, iż te pigułki antropinowe albo z włosów składają się ze zwyczajnego cukru, do którego domieszana jest zaledwie wykazać się dająca ilość cukru mlecznego, innych zaś materyj nie można było w nich wykazać. Jakkolwiek pigułki dra Jägera nie mogą posiadać własności leczniczych i wyrobione są z bezwartościowych materjałów, wynalazca sprzedaje je drogo, gdyż za małąkłą flaszczykę żąda po guldenie. Zakaz sprzedaży oparty jest na tem, iż substancja lecznicza nie daje się wykryć ani w jakościowym ani ilościowym względzie i usuwa się z pod wszelkiej kontroli.

× Konferencja telegraficzna międzynarodowa w Berlinie otwartą zostanie dnia 10-go sierpnia. Większa część państw europejskich i kilka państw innych części świata zamianowały już swoich delegatów. Przybędą również na konferencję główne stowarzyszenia podmorskich linii telegraficznych.

× Nagroda. Niejaki Vorwerk przesłał ks. Bismarkowi list, przedstawiający M. Sonntagą, naczelnika wielkiego domu handlowego w Lipsku, jako niebezpiecznego anarchiste, który, według donosiciela, przemysliwał nad zamachem na cesarza i kanclerza państwa. Policja wykryła wszakże niebawem, iż Vorwerk dłużny był p. Sonntagowi znaczną sumę i w ten niezbyt delikatny sposób usiłował wyrównać rachunek. W tymże czasie Vorwerk udał się osobiście do Berlina dla potwierdzenia doniesienia, za które żądał wynagrodzenia pieniężnego i korzystnej posady. Skazano go na półtora roku więzienia i utratę praw na lat pięć.

× Młodociany zbrodniarz. W Saint-Plaisir, w departamencie Allier, we Francji, 10-letni chłopczyk Jamet, pospreeczawszy się przy zabawie z 8-letnim

Juljuszem Limoges, zabił go pchnięciem noża. Zamiat przerazić się tem i wezwać pomocy, wcześniej rozwinięty morderca pomyślał o zatarciu śladów zbrodni. Pociągnął więc zwłoki do stawu i przykrył je, aby nie pływały, drabinką, na której położył ciężki kamień. Wieczór dopiero rodzice znaleźli swojego syna w stawie i uwiadomili o tem żandarmerję. Jamet przyznał się do okrutnego czynu.

× Papież Leon XIII-ty dał w tych dniach posłuchanie dwóm niewidomym żebraczkom, które aż z Pesztu pieszo do Rzymu zawędrowały.

× Dziennik jenerała Gordona o wypadkach char-tumskich w roku 1884-ym, wydany w Londynie, nabyty został przez wydawców za 5,000 gwinej. Jest to najwyższa suma, zapłacona dotychczas w Anglii za jeden tom. Sumę tę odbierze brat jenerała, nie mający osobistego majątku. Pierwsza edycja wydrukowaną była w 10,000 egzemplarzach i już została wyczerpaną.

× Nowoczesny Ahaswerus. Pod Würzburgiem w lasku znaleziono wiszące na drzewie zwłoki nieznanego człowieka. Zarząd gminy katolickiej pocho-wał nieboszczyka na miejscowym cmentarzu. Zaledwo zamknął się nad nim grób, dowiedziano się, iż mniemany katolik był w rzeczywistości żydem. Rabinat postarał się o ekshumację i pochował zwłoki na cmentarzu żydowskim. Poszukiwania policji co do tożsamości zmarłego wykazały jednak teraz, iż tenże ochrzcił się niedawno i przeszedł na łono kościoła protestanckiego. Cóż teraz się stanie? Czy zwłoki jeszcze raz zostaną przeniesione, czy też pogrzebany protestant pozostanie na cmentarzu żydowskim?

× W Londynie ktoś posiada wspaniałego psa, świetnie ratującego tonących i pragnie go sprzedać, kładąc cenę 10,000 funt. st. czyli 100,000 rs. Czy znajdzie się amator?

Nekrologja.

† Ś. p. Michalina z Friemanów **Stopczyk**, żona b. ew. kretarza gimn. 3-go, po długich i ciężkich cierpieniach, w dniu 8-ym lipca r. b. zakończyła życie. Niezmem niepokieszony i strapiiony mąż, po stracie ukochanej żony, zaprasza najuprzejmiejsz życzliwych, na wyprowadzenie drogiej szczątek w dniu 11-ym lipca, to jest w sobotę, o godzinie 12-ej w południe, w Skierniewicach, na cmentarz tamtejszy. —2362

† Z powodu szóstej rocznicy zgonu ś. p. Augustyna **Sabowskiego**, odprawione zostaną żałobne nabożeństwa jutro, to jest w sobotę, dnia 11-go b. m., o godzinie 10-ej, rano, w kościele św. Krzyża w Warszawie, zaś w poniedziałek dnia 13-go b. m. we wsi Pruszyńce w gubernji siedleckiej, na które pozostałe dzieci i wnuki zapraszają. 2—310

† W poniedziałek, to jest dnia 13-go lipca, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Wincentego **Słubickiego**, odbędzie się żałobne nabożeństwo, o godzinie 11-ej rano, w kościele św. Krzyża, na które pozostała żona z synem, zaprasza krewnych i przyjaciół. —2365

† W dniu 11-ym lipca, to jest w sobotę, jako w siódmą bolesną rocznicę śmierci, ś. p. Adama **Rzeczniaka**, emeryta, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-ej rano żałobne nabożeństwo na które pozostałe dzieci i wnuki zapraszają krewnych i znajomych. —2370

† W dniu 11-ym lipca r. b., to jest w sobotę, jako w szóstą rocznicę śmierci ś. p. Izabelli **Piłsudskiej**, założycielki schronienia paralityków, odbędzie się msza św., o godzinie 10-ej rano, w kaplicy tegoż schronienia przy ulicy Nowo-Wiejskiej № 12, na którą to zaprasza się rodzinę i przyjaciół. —808

† W dniu 11-ym lipca, tj. w sobotę, jako w rocznicę śmierci jedynej córki mojej ś. p. Reginy **Lwowicz**, odprawiać się będzie żałobne nabożeństwo, o godzinie 10-ej rano, w kościele św. Franciszka Serafińskiego przy ulicy Zakroczymskiej, w kaplicy Matki Boskiej, na które zboleła matka zaprasza znajomych i życzliwych. —**Antonina Lwowicz**. —2367

† Za duszę ś. p. Elżbiety z **Bartoszewskich Kisielewskiej**, odbędzie się w nadechodzącą sobotę, to jest dnia 11-go lipca nabożeństwo żałobne w kościele powązkowskim, o godzinie 11-ej zrana, poczem nastąpi przeniesienie zwłok do grobu rodzinnego, na które pozostały mąż i synowie zapraszają familię, przyjaciół i znajomych. —2371

Nadesłane.

KALINOWSKI I PRZEPIÓRKOWSKI

w Warszawie, hotel Europejski, mają zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, iż otrzymali

Nowe wyborowe gatunki

Antwerpskich cygar:

Frou-Frou rs. 8.—Trabucos rs. 10,—
Londres rs. 13.—Regulja Reina rs.
16.—Esquitos rs. 18.—Regalia Vi-
ctoria 20, w różnem opakowaniu

Z Cesarstwa.

Petersburskija wiadomości, oceniając programową mowę margrabiego Salisbury, zaznaczają, że nowy angielski minister jasno i dobitnie wykazał różnicę między zapatrywaniem zachowawczego ministerjum na bieżące sprawy polityczne, a zapatrywaniem liberalistów. „Z właściwą sobie a przynależną mu zaszczyt otwartością—mówią *Peters. wied.*—oświadcza on, że do prowadzących się pomiędzy Anglią a Rosją układów nie można przywiązywać stanowczego znaczenia. Jeżeli nawet układy pomyślnie się zakończą, jak się tego zresztą margrabia Salisbury spodziewa, lubo nie z taką zupełną pewnością jak p. Gladstone, to przecież kwestji afgańskiej nie należy uważać za załatwioną, ponieważ według trafnej uwagi lorda Salisbury, położenie rzeczy w krajach azjatyckich jest nietrwałem. My o tem wiedzieliśmy—czy wiedział także p. Gladstone? Ale jest jeszcze coś nad to ważniejszego: jeżeli zakończenie układów nie wytworzy trwałego porządku, to kto go naruszy? Nie Rosja i nie Anglja. Lord Salisbury przypuszcza, że przyjazne uczucia obudwóch rządów są zupełnie szczerze. Ale istnieje niebezpieczeństwo innego rodzaju: „Anglja nie może polegać na układach i porozumieniach, do zawierania których władcy azjatyccy są gotowi.” Mówiąc prościej „Anglja nie może wierzyć przyjaźni emira i przygotowywać się do bronięcia Indji bez jego pomocy.” Minister angielski nie tai się ze swojemi obawami; według słów jego, rząd angielski robi wszystko co może aby zachować przyjaźń emira, ale prawdopodobnie usiłowania te będą bezowocne, skoro rząd, według oświadczenia ministra, zmuszony jest jaknajrychlej przedsiębrać środki, mające na celu zabezpieczenie Indji. Widocznie okoliczności wysubodują Afganistan z pod protektoratu Anglii, pomimo przyzwolenia na to Rosji. Będziemy z dotychczasową spokojnością oczekiwali na fakta, tembardziej, że z zachowawcami do pewnego stopnia łatwiej mieć do czynienia aniżeli z liberalami; pierwsi odznaczają się niewątpliwą i bardzo cenną otwartością.”

Korespondent berliński *Grazdanina*, porównując napływ Niemców na pogranicze zachodnie kraju z jednoczesnym wypędzeniem z Prus poddanych rosyjskich, stawia taką propozycję: „Należy okazać jakakolwiek moralną pomoc niemiłosiernie na cztery wiatry wypędzonym poddanym rosyjskim, w kwestji ich powrotu do kraju. Naturalnie w liczbie ich znajdzie się niemało nie mających paszportów, tj. takich, którzy przeszli granicę bez należytego pozwolenia; ale czyż to jest rzecz tak wielkiej wagi? Główna rzecz, aby ci wychodźcy nie byli ani przestępcami ani zbiegami w ścisłym znaczeniu tego wyrazu. Ludziom, którzy nie dopuścili się niczego więcej prócz naruszeń paszportowych, można by, zdaje się, umorzyć zaległości paszportowe itp. Wysłanie na miejsce jakiegoś chociażby prywatnego ajenta dla obznajmienia się z położeniem tak pośpiesznie wypędzanych poddanych rosyjskich i okazanie im możliwej pomocy (t. j. objaśnienie co do ich powrotu itp.) byłoby, jak sądzimy, czynem sprawiedliwym. Weszłym tygodniu z Berlina dla objazdu Prus zachodnich i wschodnich, Poznania i Śląska wysłani zostali dyrektor departamentu ministerjum spraw wewnętrznych i jego pomocnik. Jeżeli rząd pruski, dla ściślejszych rozporządzeń w kwestji eliminacji osiedleńców rosyjskich, uznał za możliwe odkomenderować aż dwóch tajnych radeów, to zdaje się, że z naszej strony było aktem rozumnym i ludzkim wysłać tam choć kogokolwiek dla dania jakiejś pomocy wypędzonym ludziom! Rosja raz jeszcze będzie miała sposobność dowiedzieć światu, że przeciwnie niż Prusy, jest matką ale nie macochą dla Polaków, choć nie wyznają państwową religiję.” Zacytowawszy powyższą propozycję, *Nowoje wremja* powiada: „Myśl ta zdaje się zasługiwać na uwagę i współczucie. Dobrze i sprawiedliwe czyny kłopotów nie sprawdzą, a można zyskać przyjaciół nawet wespół wrogów.”

Petersburskija wiadomości nader żarliwie występują przeciw nadaniu pewnych przywilejów niemieckim akcyjnym towarzystwom w Rosji funkcjonującym. „Rozszerzenie swobody działania za granicznych towarzystw akcyjnych na terytorjum rosyjskie nie jest pożądanem ani z politycznego, ani z narodowo-ekonomicznego punktu widzenia. O wzajemności nie może tu nawet być mowy, bo kapitaliści rosyjscy przyjmują stosunkowo bardzo mały udział w handlowych przedsiębiorstwach zagranicą w ogóle, a w Niemczech w szczególności, kiedy tymczasem kapitaliści zagraniczni, a zwłaszcza niemieccy, zniżeni wysokością procentu i zyskami przedsiębiorców, z każdym rokiem zwiększają swój udział w produkcji przemysłowej i działalności handlowej w Rosji. Równouprawnić funkcjonujące u nas na legalnej zasadzie, albo z pominięciem prawa

zagraniczne towarzystwa akcyjne z rosyjskimi, tj. założonemi na terytorjum rosyjskim, znaczyłyby w praktyce to samo, co zrujnować te ostatnie dla wygody pierwszych. Prawda, że u nas mocno jest rozbudzone niezadowolone z własnych towarzystw akcyjnych, nadużywających często zaufania społeczeństwa i rządu i nazbyt łakomych na zyski, ale do poskromienia łakomstwa akcjonariuszów istnieje wiele innych dróg prawnych i administracyjnych.”

Z ostatniej chwili.

Z Poznania donoszą, że biskup chełmiński Marwitz odebrał imieniem Ojca św. w d. 6-ym b. m. od biskupa warmińskiego, Krementza przysięgę, jako od arcybiskupa kolońskiego.

Świeżo mianowany poseł niemiecki przy dworze rumuńskim, znany radea Busch, doręczył królowi Karolowi d. 8-go b. m. na zamku Pelesz listy uwierzytelniające.

Neue freie Presse dowiaduje się, iż powstał znowu projekt uregulowania na nowych podstawach stosunków handlowych pomiędzy Austrią i Niemcami. Punktem wyjścia układów, które się w tej mierze mają rozpocząć, nie będzie wszelako unja celna.

Ogłoszono obecnie protokół tajnego posiedzenia sejmiku brunświckiego z d. 30-go z. m., który uchwałił odsadzenie księcia kumberlandzkiego od prawa następstwa na tron księstwa. Pokazuje się obecnie, że na posiedzeniu owym minister hr. Goertz Wrisberg oznajmił sejmowi, iż dnia 14-go stycznia 1879-go r. książę Kumberlandji wystosował list do zmarłego księcia Wilhelma, w którym oświadcza, że utrzymuje w pełnej mocy swoje prawa do Hanoweru nawet wtedy, gdyby odziedziczył tron brunświński.

Hannoversche Courier zapewnia, iż tron brunświński ofiarowanym będzie niebawem księciu Reuss, który gotów jest przyjąć takowy.

Pierwsza rozmowa Waddingtona z lordem Salisburyem wzięła obrót nader przyjacielski. Poseł francuski nabył przekonanie, iż zamiarem Salisburyego jest kwestję egipską rozwiązać w porozumieniu z mocarstwami, że wszakże przed wyborami nie zamierza on przystąpić do tego rozwiązania, poprzestając na załatwieniu bieżących spraw.

Mancini wystosował do redakcji *Fanfulli* list, w którym zaprzecza pogłosce, jakoby król wyznaczył mu 100,000 lirów pensji. Nieprawdą jest również, aby pobierał 40,000 lirów jako prokurator królewskiej listy cywilnej. Jakikolwiek są usługi, które oddawał królowi, nie były one nigdy takie, aby je można opłacać złotem. Nie nagrody pieniężne, ale dowody zupełnej bezinteresowności mogły go wiązać z dworem sabaudzkim. Wszyscy, którzy go znają, wiedzą o tem, że nigdy nie pragnął się wzbogacić, nawet w drodze ucziwej.

Na cholerę zmarło dnia 7-go b. m. w Madrycie osób sześć, w prowincji Walencji 408. Rząd francuski utworzył stację obserwacyjną na granicy hiszpańskiej w Foix, Tuluzie i Perpignan.

Angielska izba gmin przyjęła na zgrupowaniu o negdajszym 263 głosami przeciw 219 zwalczany przez Gladstone'a wniosek Hicks Beacha, zabraniający Bradlaughowi złożyć przysięgę i wykluczający go z izby.

Kreuzzeitung donosi, że W. Porta ponowiła próbę zniesienia poczty zagranicznych w Turcji i w tym celu wystosowała okólnik do mocarstw, wzywający takowe o wydanie polecenia zagranicznym urząd pocztowym w ziemiach tureckich, ażeby nadchodzące z Europy przesyłki i gazety oddawały władzom tureckim do cenzury.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”

Kraków 10-go lipca.—Ogromny wylew Skawinki i Raby. Wsie Bozrozów (?), Kopanka, Facimiech, Wozowiec, Ochocza, Samborek i Borek zalane. Wisła przybywa. Stan wody w Krakowie 315 centymetrów. Błonia i rogatki zwierzyńskie zalane. W Wieliczce powódź. Deszcz nieustający.

Kraków 10-go lipca.—Raba, Bysinka, Herbatówka, Kosibia wylały. Mosty zerwane, wsie okoliczne stoją pod wodą.

Oświęcim 10-go lipca.—Wisła gwałtownie tutaj przybiera.

Kraków 10-go lipca.—Przybór Wisły wyrządził szkody w Kłokoszynie, Rusowicach, Dołowicach, Jeziorzanach, Czernichowie, Bielaniach i Za-

bierzowie. W Krakowie Rudawa zalala Błonia wille L. hr. Dębickiego „Wenecja”, pola podgórskie i płaszowskie, gościniec pod Bielaniami. Z ulicy miasta tylko Garncarska, prowadząca od rogatek wolskich ku ulicy Krupniczej, w małej części zalana. Plantacje podgórskie również zalane. Wczoraj wieczorem, Wisła doszedłszy do 3 metrów 15 centymetrów, zaczęła opadać i dziś opada. Dziś pogoda, niebezpieczeństwo mija, wielkich strat nie ma.

(W r. z. podczas powodzi woda na Wiśle pod Krakowem doszła do wysokości 4 m. 10 ctm. po nad zero, obecny więc jej stan najwyższy 3 m. 15 ctm. był blisko o metr, czyli przeszło o 3 stopy niższym, niż przeszłego roku, co dowodzi, że i klęski tego-roczne musiały być bezporównania mniejsze od zeszłorocznych i wybrzeżom położonym poniżej Krakowa, a tem samem i Warszawie daleko mniejsze zagraża niebezpieczeństwo; *przyp. red.*)

Lwów 10-go lipca.—Wyrzedł rozkaz przyśpieszenia robót przygotowawczych około regulacji rzek galicyjskich.

Konstantynopol 10-go lipca.—Wskutek gwałtownego orkanu w Kirchebir w wilajecie angielskim zburzonych tam zostało przeszło 300 domów.

(Ajencja północna.)

Petersburg 10-go lipca.—Jenerał Obruczew wyjechał we wtorek na urlop za granicę.

Bruksella 10-go lipca.—Odkryto tu spisek anarchistyczny. Aresztowano piętnastu anarchistów. Znalaziono również pisma treści rewolucyjnej i korespondencję z anarchistami zagranicznymi.

Petersburg 10-go lipca.—Nadprokurator departamentu mierniczego senatu Utin został uwolniony wskutek wniesionej o to własnej jego prośby.

Petersburg 10-go lipca.—Z Saratowa donoszą o odbytem tam uroczystem poświęceniu muzeum Radiszczewa. Otwarcie nastąpi później.

GIEŁDA

dnia 10-go lipca 1885-go roku

Martwota zupełna giełdy i wpływów na nią działających niepewność—doskonale się odbijają na notowaniach giełdy naszej, ciągle bezzmiennych, pomimo kursów berlińskich i obietnic porannych codzień innych. Wpływy tych chociaż fikcyjnych zmian kursowych z pewnością byłyby przyczyną jakichś donioślejszych ruchów, gdyby nie ogólnie ograniczanie się do obrotów koniecznych i zupełna bezczynność wszelkiej spekulacji.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 49.30, jak wczoraj. Płacono trochę może drożej—49.25. Krótkoterminowe 49.20 w żądaniu i 49.12 $\frac{1}{2}$, 49.15 w placeniu, ciągle jak wczoraj, pomimo różnych wartości kursów w Berlinie, pomiędzy szacowaniami, a notowaniami wczorajszymi, oraz pomiędzy pogiędowemi obrotami wczorajszymi, a szacowaniami porannymi dzisiejszemi.

Na pomniejsze miasta niemieckie 49.05 za krótkoterminowe placono.

Na Londyn żądania bez zmiany, 9.98—bez obrotów.

Na Paryż 39.80 w żądaniu, przy placeniu 39.65 i 39.70.

Na Wiedeń 80.65 żądano, 80.40 za 100 florenów placono.

Papiery niezbyt dobrze, przy małych obrotach.

Listy likwidacyjne 89.70 większe 89.20 mniejsze. Płacono większe 89.40 i podobno 89.45—wyżej niż wczoraj.

Pożyczka wchodnia 95 w żądaniu.

Listy zastawne ziemskie 97.75 w serji I-ej coraz niżej, w II-ej, III-ej i IV-ej 97, w V-ej 94.05 ponieważ byli oddawcy po 93.95.

Listy miejskie 95, 93.50, 92.35, 91.60. III-ej po 92 oddają.

Obliży bez notowania.

Listy łódzkie 89, 88, 87.

Akcje w zastoju.

Godzina 12 $\frac{1}{2}$. Usposobienie wyczekujące mocną kursa końcowe placono.

J. Wł.

Komitet wystawy

podaje do wiadomości, że rozdanie nagród wystawcom nastąpi w dniu 11 b. m., w sobotę, o godzinie 4-jej po południu na estradzie przed pawilonem głównym, w razie niepogody, w środkowej nawie pawilonu głównego.
Dochód z dnia 11 b. m. przeznaczony jest na cele dobroczynne. (809)

— **Szkola handlowa prywatna** w Warszawie podaje do wiadomości osób interesowanych, że zapis uczniów tak dawnych jako i nowo-wstępujących na rok szkolny 1885/6 odbywać się będzie od dnia 8 (20) sierpnia r. b. codziennie za wyłączeniem dni świątecznych w kancelarii szkoły (ulica Berge nr 6), od godziny 10 zrana do 2 po południu. Egzaminy wstępne rozpoczną się dnia 13 (25) sierpnia, a wykłady nauk 20 sierpnia (1 września). (803)

— **Redakcja Inżynierji i budownictwa** z dniem 8 lipca przeniesioną została z ulicy Waretkiej nr 2, na ulicę Erywańską nr 9 (róg pl. Zielonego.—**Mapa pogładowa** p. Wójcickiej w każdym czasie do odebrania. (805)

— **Towarzystwo ogrodnicze warszawskie.**—Komitet wystawy ogrodniczej podaje do wiadomości, iż wystawa ogrodnicza odbędzie się na placu ujazdowskim od dnia 12 do 20 września r. b. — Przyjmowanie deklaracji przedłuża się do 1-go sierpnia.—Informacje i programy wystawy udzielają się w lokalu Towarzystwa, Chmielna 8 od godz. 3—5. (802)

— Dr Seweryn **Górski** — z Kłuczej przeniósł się na ulicę Hożą nr 21, mieszkania 2. (2361)

— Doktor **Ciunkiewicz** wyjeżdża na dłuższy czas z Warszawy. Zastępować go będzie doktor **Piotrowski.**—Ulica hr. Berga nr 3. (2263)

— Dr **Funk** przeniósł mieszkanie na **Chmielną 33**, 3-ci dom od Marszałkowskiej. (2330)

2352 Dr med. **Teressa Oiszkiewiczowa**, zamieszkała od 8 lipca przy ulicy Chmielnej nr 16 nowy. Wyjeżdża z Warszawy na miesiąc 15 lipca.

— **Kancelarja Izidora Jasnowskiego**, adwokata przysięgłego, przeniesioną została na Nowolipki nr 9, róg Karmelickiej. (2321)

— Egzystujący od r. 1832 gabinet dentystyczny **J. Oppenheima**, przeniesiony został na **Krak.-Przedm.** 79 i od Senatorskiej 11 dom przechodni Rezlera. (2357)

Dentysta T. Séguinaud, francuz, były asystent 7 lat dra C., mieszka przy ulicy Świętokrzyskiej nr 17 i przyjmuje od 10 do 5. (2346)

— Kancelarja **adv. przysięg. Adolfa i Jana Finkelhausa**, przeniesioną została na ulicę hr. Kotzebue, dom Temlera, nr 10. Rano do 10½ po południu od 5—7. (2363)

— Niniejszem zawiadamiam, że **fabrykę i magazyn kwiatów sztucznych**, istniejące dotąd przy ulicy Długiej pod nr 16, z dniem 1 lipca przeniosłam na ulicę **Rymarską pod nr 5. róg Leszna nr 1.** (2366)
Z uszanowaniem **Marja Fitkał.**

KORRESPONDENCJE PRYWATNE.

— Będę 14-go. Czy aby się zobaczymy. (2364)
Zółty Bratek.

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 10-go lipca 1885 r.

W e k s l e :		Z konc. giełdy	
		żąd.	plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	49.20	—	—
Londyn 1 funt ster. " "	9.98	—	—
Paryż 100 franków " "	39.80	—	—
Wiedeń 100 guld. " "	80.65	—	—
Fapiery publiczne:			
5% Listy z. z roku 1869 d.	97.75	—	—
" " " " m.	97.75	—	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	95.—	—	—
" " " " II	93.50	—	—
" " " " III	92.25	—	—
" " " " IV	91.60	—	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	89.—	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	89.70	—	—
" " " " małe	89.50	—	—
Bilety Banku Ces. s. I, III, IIII	—	—	—
Res. Poż. Premj. z roku 1864	—	—	—
" " " " 1865	—	—	—
I Pożyczka wchodnia rs. 100	95.—	—	—
II " " " " rs. 100	95.—	—	—
III " " " " rs. 100	95.—	—	—
Listy wiedeńskie długoter.	—	—	—
Akcje i obligacje:			
Obligacje miasta Warszawy	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	—	—	—
Akcje dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—	—
Akcje Banku handl. w Warsz.	—	—	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	—	—	—
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ogn.	—	—	—
Akcje warsz. Tow. fabr. cukru	—	—	—
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	—	—	—
Akcje Debrzel. Tow. fab. cukru	—	—	—
Akcje Tow. Lilip. Rau i Lew.	—	—	—
Akcje Tow. zakł. przedz. Zaw.	—	—	—

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 23¹¹/₁₈
Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 127¹/₃
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 94²/₃
Od Listów likwidacyjnych kop. 43¹/₃

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.
Dnia 10-go lipca 1885 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
	k o p i e j e k			
Psz. 242 sm. I ord.	—	—	—	—
" " Петра i dobra	—	—	—	700
" " biała	—	—	—	—
" " wyb. (nowa)	—	—	—	—
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	495	500
" " średnie (nowe)	—	—	467	480
" " wadliwa	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 272 f.	—	—	—	—
Owies (nowy) . . . 142 f.	—	—	315	345
Gryka 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
" " zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Ziemiaki	—	—	—	—
Masło świeże funt	—	—	—	—
" " solone pud	—	—	—	—
Siana pud	—	—	—	—
Słomy pud	—	—	—	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
" " miękkie "	—	—	—	—

Cena okowity:

z dnia 10-go lipca 1885-go r.
Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 48
" " " " wiadro rs. 7 kop. 62⁵

Br. Leśniewska, przełożona pensji żeńskiej prywatnej pod № 13 przy ulicy Nowy-Swint i Alei Jerozolimskiej, poleca swoje wydawnictwo

„Passe temps d'un enfant studieux,”

do nauki języka francuskiego, w połączeniu z polskim, ruskim i niemieckim. Skład główny dziełka mieści się w mieszkaniu autorki i w antykwarni p. Józefa Potockiego, w Warszawie, Marszałkowska № 73 (róg Próżnej i Zielnej).

Tamże są do nabycia trzy rozprawy **OLEANDRY.** 1-99

Karpińskiego Apteka 166
Elektoralna № 25.—WIKI lecznicze, galmanin, jarowa fabryka wód mineraln.

Potrzebna Panna 6581
kompletnie uzdolniona do kroju, sukien i okryć do magazynu Jaskółkowskiej Miodowa 8 nowy.

Malarz pokojowy,
przyjmuje wszelkie roboty malarskie, jako też i wyklejanie pokojów, tak w Warszawie jak i na prowincji, ceny umiarkowane.—**M. Stanisławski**, ulica Marjensztadt № 15 nowy. 1881

Od pięciu lat istnieje **Apteka** w osadzie Stoczku, gubern. Siedleckiej, powiecie Łukowskim. Mieszkańcy nieświadomi, jako też z okolicy, zyczą sobie, aby tam stała osiadał

LEKARZ,

któremu prócz praktyki, chcą wyznaczyć stałą pensję. Bliższe szczegóły w Apteczce Tomasza Kościelkiewicza w Stoczku przez Seroczn. 1879

Potrzebną jest **Bona francuzka,**
z dobrym akcentem, moralnego prowadzenia. Bliższa wiadomość u A. Leśniewskiej w Kielcach, ulica Pocztowa, dom S-rów Kutlińskiej. 1557R

Fortepiany, Pianina, Harmonje,
w Składzie **A. Werner**, Senatorska № 16, róg Bielańskiej. Sprzedaż wynajem. 1907

K A N T O R
Ignacego Jungera,
przeniesiony na ulicę Marszałkowską № 132. 1900

Ważne dla Dam.
30 lat egzystuje
Fabryka Gorsetów
szytych i bez szwu,

Z powodu śmierci s. p. Jana Habicha, fabryka obecnie jest prowadzoną przezemnie, jako najbliższego kuzyna i specjalistę, o czem mam honor zawiadomić Sz. Panię, iż z d. 8 Lipca r. b., fabryka przeniesiona została na ul. Nowo-Senatorską № 6, w podwórzu w róst bramy.—Proszę zwracać uwagę na firmę.
Z uszanowaniem **Stanisław Kaniewski**, 1883 dawniej **Jan Habich**
Potrzebne są Panny do szycia.

Zakład Ogrodniczy
Miodowa № 5, (przy kościele pokapucyjskim).

Przyjmuje zamówienia w zakres ogrodnictwa wewnątrz, jako to: bukiety, wieńce, girlandy i dekoracje. Wykonuje także po możliwie niskich cenach. **Sklep kwiatów:** Krakowskie-Przedmieście (przy kościele pobernardyjskim). 1579

Przyjezdni
śpieszcie
do **SKLEPU WYPRZEDAŻY**
przy ul. Bielańskiej Nr 7,
w gmachu, gdzie Hotel Krakowski,
obok cukierni, gdzie

Jutro w Sobotę i
pojutrze w Niedziele
odbywać się będzie
wielka wyprzedaż

Kretonów kolorowych, Materjałów wełnianych na suknie, Kortów, Kaszmirów, Dywanów, Firanek i Chodników, Serwet, Obrusów i Kolder, po cenach dotychczas nigdzie niebywałych.
Korciki po 20 kop. łokieć.
Skarpetki niciane, po 20 k.

Potrzebną jest zaraz
PANNA
lub młoda Osoba,

przyjemnej powierzchowności na jedną z większych stacyj do wyręczenia samej pani przy kraw. znajomość 4-ci uziatań arytmetycznych jest potrzebną.—Wiadomość ul. Długa № 37, 2-gie piętro. 1880

W dniu 2 (14) Lipca 1885, spiedzana została w drodze działoł pizez publiczną licytację w Sądzie Okręgowym
Kolonja

№ 9, we wsi Wielka Wola i Czyste, składająca się z 32,50 □, z ogrodem owocowym, domu mieszkalnego na podmurowaniu i innych budynków, z parkanem, wszystko w zupełnie dobrym stanie. O bliższych warunkach dowiedzieć się można u komisarza sądowego Gawryłowa. 1885
Wincenty Biskupski, adwokat przysięgł.

Wyprzedaż zupełna

Obić papierowych, 1566R
po cenach dotąd nigdzie niebywałych, a to z powodu zupełnego zwinienia interesu, z czego niech Szan. Publiczność korzystać raczy.
Nowo-Senatorska Nr 10 nowy.

PRZEDSIĘBIERSTWO
Budowania grobów i pomników. 1886
Ponieważ teraz jest najwłaściwsza pora do wznoszenia wszelkiego rodzaju budowli, przeto przedsięwzięcie zawinania osoby interesowane, że podejmuje się budowanie grobów wszelkich konstrukcji. — W razie zadania wypłata może być rozłożoną na najdłuższe raty.—Biurowie zamówień ulica Ordynacka № 3, naprzeciwko stajni cyrkowej № telefonu 1:4 i w kantorze na Powązkach pod № 2. Telefonu № 438.
W święta przedsiębiorstwo przyjmuje zamówienia od 10 rano do 3 po południu.

Dom Bankierski
JAN GROSSÉ & Co.
PRZENIESIONYM ZOSTAŁ
za **Żelazną-Bramę Nr 1,**
dom p. Zweigbauma przy Saskim Ogrodzie. 1533R

Mydło Sinclaira
do prania bielizny w zimnej wodzie.
Wylączną sprzedaż **Mydła Sinclaira**, na Warszawę i całą Królestwo odstąpiliśmy p. Aleksandrowi Lipink, wł. perłunierji przy ul. Wierzbowej, róg Niecałej Nr 1 w Warszawie.
Banett Jagant & Pochin w Londynie.
1421R

Ułatwia zbyt wyrobów i materiałów agencji powierzonych.

AGENCJA

Okazów Rzemieślniczo-Przemysłowych
przy Redakcji Inżynierji i Budownictwa,

WRAZ Z BIUREM ZAMÓWIEN
WARSZAWA

Warecka № 2. Od 8-go Lipca Erywańska № 9, róg Zielonego placu.

Przyjmuje na wspólny skład okazy wcho-
dzące w zakres rzemiosł i przemysłu, opa-
trzone firmą i adresem właściciela. 1587 R

Przyjmuje wszelkie zamówienia w zakres techniki wchodzące.

Dostarcza plany budynków i fabryk.

Zaprowadza kolejeki drugorzędne.

Wrocław, Hotel Galisch,

przy Taubentienplatz z pięknym widokiem na położenie placu, w najspokojniej-
szym punkcie środka miasta, blisko wszystkich banhofów, spacerów, teatru i t. p.

Hotel pierwszorzędny, urządzenie z komfortem.

Pokoje począwszy od 2 Mrk. i wyżej, przy dłuższym zamieszkanu ustępstwo.

Wyborna restauracja, Winiarnia.

Bracia Quitz. 1543 R

NAWOZY SZTUCZNE:

jako to:

Mączkę kościanną, Superfosfaty, Saletrę chi-
lijską, Siarczan Ammoniakowy etc. etc.

MAJĄ ZASZCZYT POLECIEĆ:

Składy Materiałów Aptecznych
LUDWIKA SPIESSA i SYNA,
ulica Senatorska № 464.—ulica Marszałkowska № 140.

Ceny w roku bieżącym niższe. 1575 R

Kilku Gorzelników,

bardzo zdolnych w swoim fachu i nie kara-
nych za defraudację (także z kaucją, gdy
zapewnienie hipoteczne), polecić może Al-
fred Jerzy Waliczak, w Poznaniu. Wa-
runki uprasza się podać łaskawie. 1564R

Ostrzeżenie.

Ostrzegam niniejszem, ażeby nikt nie wcho-
dził w żadne operacje pieniężne i nie dawał
żadnych zaliczeń memu inkassantowi Janowi
Wilhelmowi Sykułskiemu, a conto Piekarni
Wiedeńskiej (Walców № 3), gdyż on w dniu
9 Lipca 1885 r. został zupełnie usunięty od
pełnienia obowiązków.

Właściciel Wiedeńskiej Piekarni
1903 Mieczysław Mazurowski.

FILJA LOTH

ulica Kotzebue № 10.

Potrzebne są PANNY bardzo zdadne do
spółnie, staników i rękawów. 1901

Pozostawiono do sprzedania

Wózek dla chorego.

Wiadomość w fabryce powozów Józefa Ren-
tia, Leszno № 23. 1906

Potrzebna jest

NAUCZYCIELKA

na Pensję, posiadająca wyższy patent, kon-
wersację francuską.—Biuro nauczycielskie Łu-
czyńskiego. Trębacka № 1a. 1586R

Duża partja prawdziwych rogowych Guzików

(około 2,500 grs. 6—14"), jest do sprzedania
z powodu zwinienia fabrykacji, w fabryce
Greifswalder str. 22 I, w Berlinie. 1581R

Rządca dóbr,

wykwalfikowany agronom, posiadający chlu-
bne kiloletnie świadectwa, poszukuje posady
za skromne wynagrodzenie.—Biuro komisowe
Łucyńskiego, Trębacka № 1a. 1585R

P A W I E

4 samców i 3 samice, oraz kilkoro pawiat
tego oznaczenia, są do sprzedania.—Wiadomość
na miejscu przez Terespol (st. dr. żel. War-
szawsko-Teresp.) w Małowej Górze, u
G. Gavenlock.—Tamże do sprzedania kil-
kaset kóp Trzciny. 1902

PIERWSZA KRAJOWA FABRYKA Stempli Kauczukowych

1577R

Z. Suchowiecki i S-ka,

Warszawa, Wierzbowa 4 (Hotel Angielski).
Poszukuje zdolnych Agentów na prowincji.

Bona freblowska

z patentem z takiejże szkoły, w wieku 23
lat, wykształcona, z dobrej rodziny, znająca
robotki i wyreczenie pani domu, szuka po-
sady na 120 rs. Pełniła już obowiązki.—A.
J. Waliczak, Poznań (sub. E. H.) 1588R

Młoda Niemka

katoliczka, mówiąca poprawnie po pol-
sku i niemiecku, mogąca wyreczać pania do-
mu i udzielać początków nauk, szuka po-
sady: zna robotki ręczne. Pensja 80 rs. A. J.
Waliczak, Poznań (sub. S. B.) 1562R

PAROWY ZAKŁAD

Satynowania Papieru

za pomocą sześciocylindrowego kalandr.

Gracjana Ungra.

Specjalność dla drukarń, litografij i skła-
dów papieru.—Przyjmuje zamówienia od
najmniejszych do największych ilości ryz.
W Warszawie, ulica Nowolipki wprost
Dzikiej (w lewej oficynie na parterze).

TARTAK

poruszany 16-konną lokomotywą, zaraz
z przyrządami i budynkiem, mało używany,
jest na sprzedaż w majątku Kociłki, przy
stacji pocztowej Wadlew. Dojeżdża się z
Piotrkowa mil trzy szosa. 1548R

Poszukuje umieszczenia

Niemka, z lepszym wykształceniem, znająca
szycie i robotki, jako bona, mówi bardzo
dobrym akcentem i jest wzorowej
konduity, pensja 80 rs. A. J. Waliczak
Poznań (sub. H. L.) 1566R

Główny Skład Wyrobów Fabryki

ŻYRARDÓW

w Warszawie, ulica Krakowskie-Przedmieście Nr 57/59,
świeżo otrzymał znaczne transporty, powszechnie obecnie używanych

FIRANEK

Tiulowych, Angielskich z Nottingham,
jakoteż Saskich i guipurowych Francuzkich i poleca:

	od rs. kop.	do rs. kop.
Firanki białe i crème, w wyborowych gatunkach i deseniach	lok.	—30 1.10.
" " " " " " " " " " " "	odpasowane, 5 1/2, 6 1/4, 7 1/4 łokci	
" " " " " " " " " " " "	długie, do jednego okna	5.— 25.—
" " " " " " " " " " " "		13.50 19.—
Lambrekiny tiulowe		1.— 2.75
Vitrages białe, crème i kolorowe		—22 —.75
Story tiulowe " " i z aplikacją,		3.— 28.—
Kapy na łóżka tiulowe, angielskie, białe, crème i kolorowe,	para od	10.— 24.—
" " " " " " " " " " " "		60.— 100.—
" " " " " " " " " " " "		28.—
Serwetki tiulowe, guipurowe i z etamine, białe, crème i kolorowe, w rozmaitych rodzajach i wielkościach		—35 4.50

Zarządzający Składem Żyrardowskim

L. BUŁAKOWSKI.

1578 R

